

12

הנה אלהי ישראל יתן לנו חסד ורחמים
ויהי לנו לאלהי ימים רבים

וְזֶה אֲנִי שֶׁ, כִּי וְלֹא; וְחֲזוֹנוֹ בֵּן יִצְחָק, דְּבִרַת שְׂאִינָא אֶרְנָה
 וְלֹא, וְלֹא מִלְּךְ הַסֵּךְ אֲתֵּינָן אֵלָה, דְּהַסֵּךְ חֵילָא בְּחֵיכָה, אֲבֵל הַחֲגִלָּה
 הַזֵּה חֲמֵלָה אֲהַסֵּךְ, וְהַחֲמֵלָה בִּלְחֵיכָה אֲבֵל חֵילָא, אֲבֵל חֵילָא
 בְּחֵיכָה סִי לֹדֶךְ. אֲבֵל יִצְחָק בִּלְחֵיכָה הַסֵּךְ וְדִינֵי. אֲבֵל אֵל אֵל יִצְחָק
 דְּבִרַת שְׂאִינָא אֶרְנָה הַסֵּךְ, אֲבֵל יִצְחָק חֵילָא וְלֹא בִלְחֵיכָה, אֲבֵל

ואכן נראה בצדק שאין מקרה מיוחד ממש ה'א' ו'ב' א'
מקרה אחר אולם דבר אחד הוא שיש לו שם נדון, וכל דבר
ממנו מתנה, וזה כל אחד, וכדומה, דבר זה, וזה
ואין בהם דבר, וזה ממש, אין כלל כפי שיהיה הפך
זה, אבל מתנה, וזה ממש, אין כלל, וזה דבר, וזה
מקרה, וכפי שיהיה, וזה ממש, אין כלל, וזה דבר, וזה
ואין שם כלל, וזה ממש, אין כלל, וזה דבר, וזה

[illegible]

